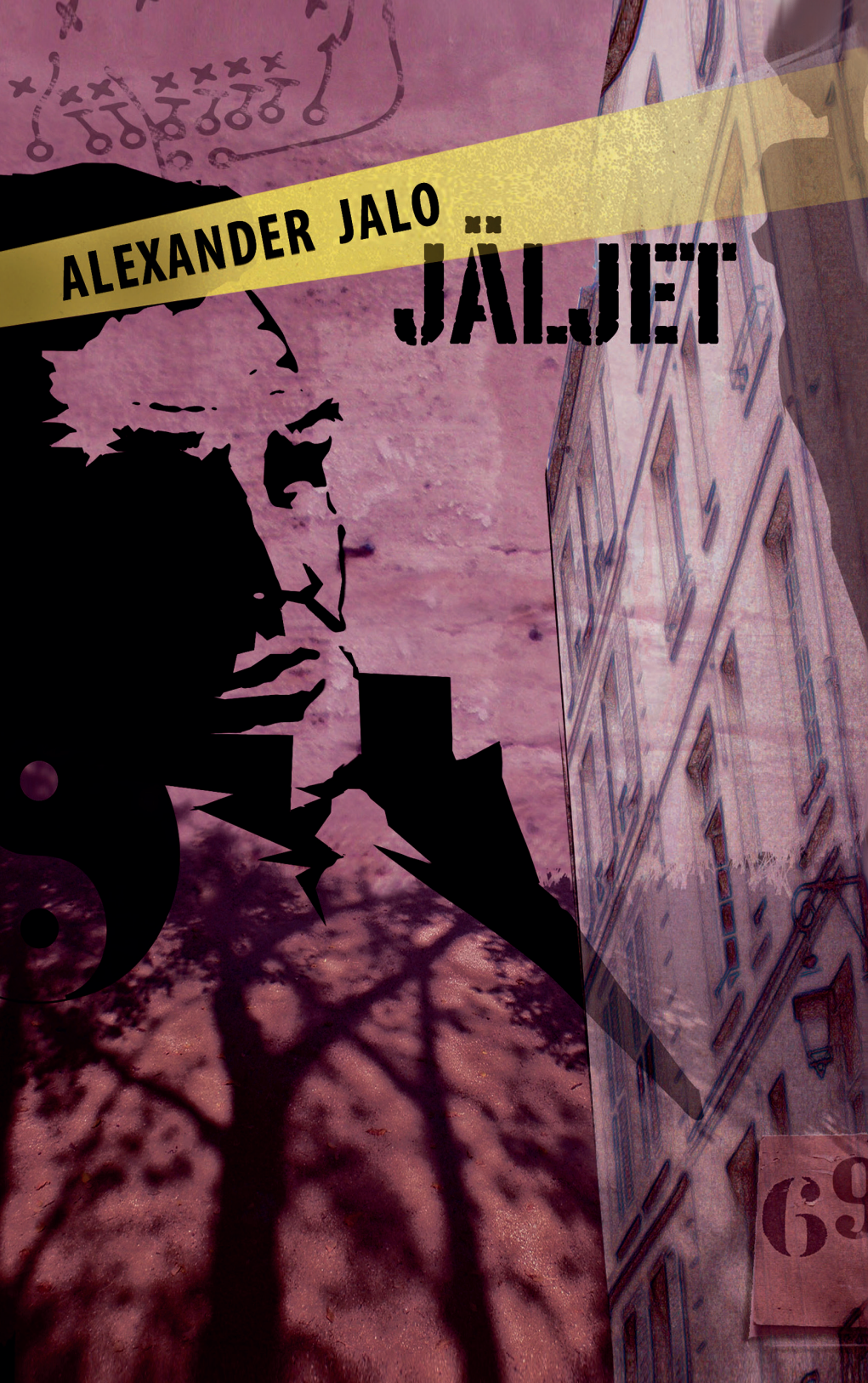

ALEXANDER JALO

JÄLJET

69

Jäljet

OMISTUSKIRJOITUS

Omistan tämän kirjan rakkaalle vaimolleni, joka kannusti minua kirjoittamaan romaanin nähtyämme molemmat enkelin valeasussa “Shakespeare and Company” –kirjakaupassa.

Alexander Jalo

Jäljet

*Julkaistu alunperin englanniksi 2016 nimellä *Traces**

*Copyright © 2017 nimimerkki ja *Annealed Stories**

*Kuvitus: **Marke Kaikkonen***

*Kustantaja: *Annealed Stories*, Hanko, Suomi*

*Valmistaja: *Books on Demand GmbH*, Norderstedt, Saksa*

ISBN: 978-952-68582-1-0

SISÄLLYSLUETTELO

	Alkusanat	1
1	The Age of Innocence	5
2	Watchmen	20
3	The Comfort of Strangers	31
4	The Woman in White	49
5	The Thirty-nine Steps	60
6	Run to Daylight!	78
7	Between the Acts	88
8	Sense and Sensibility	101
9	Quiet Days in Clichy	113
10	Warped Passages	133

11	The Time Machine	145
12	The Long Good-bye	157
13	Cause for Alarm	184
14	Contact	198
15	The Player of Games	213
16	The Nice and the Good	228
17	Catch-22	242
18	Choke	256
19	Crime and Punishment	266
20	Under Fire	281
21	A Ghost at Noon	302
	Epilogi	316

ESIPUHE

"Tietä käyden tien on vanki. Vapaa on vain umpihanki."

- Aaro Hellaakoski

Olen löytänyt jälkeni, jotka jätin 30 vuotta sitten. Silloin ne olivat vain irrallisia ajatuksia irrallisilla papereilla. Nyt näen samat teemat ja ajatukset, jotka silloin olivat vain aavistus tulevasta – symbolisia kuvauksia, joiden merkityksen vasta nyt tajuan.

Kirjoittaminen voi olla mystinen kokemus. Oma kokemukseni oli se, että tapahtumat veivät tarinaa itsenäisesti. Usein vastassa oli umpikujalta vaikuttanut tilanne ja sellaisen kohdalla heräsin aina kello 4:00 aamuyöstä ratkaisu mielessäni – ei koskaan 3:59 tai 4:01 vaan aina 4:00. Yhdessä kohtaa en edes ymmärtänyt yöllä syntynyttä ratkaisua, ennen kuin tarkistin faktat Internetistä ja piirsin ratkaisun paperille ymmärtääkseni sen logiikan.

Joskus tuntuu siltä, kuin kirjoilla olisi oma mielensä. Työmatkoillani ympäri maailmaa vietin vapaa-aikani kirjakaupoissa ja 25:n vuoden aikana ehdin ostaa tuhansia

kirjoja. Suurin osa niistä unohtui lukemattomana kirjahyllyyni, vaikka jokainen niistä oli alunperin herättänyt mielenkiintoni. Myöhemmin ryhdyttyäni itse kirjoittamaan niillä jokaisella on ollut tärkeä rooli innoittajanani. Useimmiten kaipaamieni taustatietojen lähteiksi ei kirjahyllystäni löytynyt ainoastaan yksittäisiä kirjoja, vaan toinen toistaan tukevia usean kirjan kokonaisuuksia. Kokonaisuudet ovat selvinneet vasta jälkikäteen, sillä kirjoja ostaessani ne ovat olleet vain hetken mielihohteita. Monesti en edes muista, miksi olen kirjat ostanut.

Tämä kirjani haluaa jättää omat jälkensä, vaikka se pääosin seuraakin kovaksi poljettuja polkuja. On kuitenkin tiettyjä reittejä, jotka olen halunnut kiertää kaukaa ja valita mieluummin jo sammaloituneen polun silläkin uhalla, ettei siltä selviä puhtain jaloin. Samalla kirjani on kunnianosoitus kaikille kirjoille ja niiden kirjoittajille. Nimi ”Jäljet” ei kuitenkaan viittaa tämän kirjan jättämiin jälkiin, vaan niihin, jotka toivottavasti löytyvät edestäpäin.

Ensimmäinen osa

Most writers regard the truth as their most valuable possession, and therefore are most economical in its use.

- Mark Twain

1 THE AGE OF INNOCENCE

Edith Wharton 1920

Katselin täyteen ahdettuja kirjahyllyjä innostuksen ja uteliaisuuden täyttäessä mieleni. En ollut - ihme kyllä - koskaan lakannut lumoutumasta kirjakauppojen ilmapiiristä, vaikka olin nähnyt lähes kaikki maailman parhaat kirjakaupat. Tästä kyseisestä kirjakaupasta oli muodostunut jo toinen olohuoneeni. Siinä ei sinänsä ollut mitään poikkeuksellista, sillä kirjakaupat antavat kirjoittamattoman säännön mukaan tilansa asiakkaidensa käyttöön ilman mitään aikarajoitteita. Kirjojakin saa lukea rajoituksetta ja sitä varten monissa, varsinkin yksityisomisteisissa kirjakaupoissa on jopa mukavat nojatuolit. Onkohan mitään muuta kauppaa, jossa tuotteista saisi nauttia ilman mitään ostovelvoitetta? Tuskin esimerkiksi elektroniikkakaupassa voisi istua kaikessa rauhassa katsomassa TV:stä lempiohjelmaansa mukavassa

lepotuolissa syöden omia eväitään ja parhaassa tapauksessa kaupan tarjoamia pikkunaposteltavia. Shakespeare and Company-kirjakaupassa se oli arkipäivää.

Kirjakauppojen hyllyillä avautuu koko maailma: on runoja ja tarinoita ihmismielestä, kirjoja faktoista ja totuuksista, merkityksellisiä kirjoja ja kirjoja vailla järjen häivää. Internet voi jo sisältää enemmän informaatiota kuin kaikki kirjat yhteensä, mutta kirjoista jää jälki, jälki meistä tulevaisuuteen digitaalisen informaation ennemmin tai myöhemmin pyyhkiytyessä tai käydessä tulkintakelvottomaksi.

”Daniel, pidätkö baletista?” Lisa, kanssani ystäväystynyt myyjätär kysyi selkäni takaa.

”Kaksi tytärtäni tanssi nuorena balettia, joten onhan minulla siihen jonkinlainen side”, vastasin.

”Katsos tätä kirjaa, jossa selitetään piruetin tekniikkaa”, hän sanoi työntyen viereeni kirja avoinna sylissään.

Katselin kuvaa, jossa nuori nainen seisoi yhdellä jalalla tanssikengän kärjen päällä ja ihmettelin, mihin Lisa sillä kertaa pyrki.

”Onko sinulla teoria tähänkin?” hän kysyi kiusoittelevasti, kuten hänellä oli tapana tehdä.

”Ei minulla ole mitään valmista teoriaa, mutta äkkiäkös sellaisen kehitän”, vastasin virnistäen ja aloin tutkia tarkemmin Lisan osoittamaa kuvaa piruetista.

”Kyseessä on hyrrä. Pystyäkseen pyörimään häiriöttä akselinsa ympäri, täytyy hyrrän olla mahdollisimman symmetrinen. Tanssijan täytyy siis pitää akselinsa eli vartalonsa täysin suorassa ja pystyssä maahan nähden, sekä massan painopisteen akselin keskellä. Kun tämä on kunnossa, pitää pyörismisliike saada aikaiseksi

järkyttämättä tuota painopistettä. Lopusta huolehtii liikemäärämomentti eli impulssimomentti, joka pitää akselin paikallaan aivan kuten vaikka polkupyörässä tapahtuu. Jos vielä vaikka vetää levitetyt kädet sisään, kiihtyy pyörimisliike, koska inertiamomentti vähenee. Liikemäärämomentti säilyy vakiona”, selitin piruetia puolileikilläni.

”Sinä ja sinun insinööriteoriasi! Tuosta ei kyllä ole mitään hyötyä elämässä. Katsos, tässä sanotaan, että ’piruetin suorittajan pitää lukita katseensa yhteen pisteeseen pitäen siis päänsä paikoillaan mahdollisimman pitkään ja kun kaula ei kierry enää enempää, kääntää päänsä vain murto-osasekunnissa ympäri kohdistuen katseensa välittömästi takaisin kiintopisteeseen.’ Kaiken ydin on siis fokus. Jos joskus joudut pyörteeseen, sinun täytyy säilyttää fokus. Siinä eivät mitkään inertiaimpulssit auta”, Lisa selitti virnuillen omalle teorialleni.

”Ainahan voi levittää kätensä, jolloin inertiamomentti kasvaa ja pyörimisliike hidastuu”, vastasin loukkaantunutta näytellen.

”Touché”, hän totesi ja porhalsi matkoihinsa.

Puin ulsteria päälleni pöydän ääressä silmäillen samalla sille aseteltuja viimeisiä uutuuksia. Minulla alkoi olla jo kiire, joten annoin katseeni vain pyyhkäistä nopeasti pöydän yli kiinnittämättä erikseen huomiota mihinkään kirjaan. Oikea käteni poimi pöydältä yhden ja tuo mitättömältä tuntunut pieni hetki käynnisti pyörteen, joka imaisi minut sisäänsä. Seuraavat viisi päivää tulivat osoittamaan Lisan olleen oikeassa: minun täytyi säilyttää fokus, enkä voinut vain levitellä käsiäni.

Avasin kirjan kannen, mutten ymmärtänyt sen sisällöstä

juuri mitään. Samaan aikaan tietoisuuteni rekisteröi kasvavaa huolestumista kaupan ilmapiirissä. Ihmiset tuntuivat liikkuvan normaalia nopeammin ja ulko-ovi kävi tavallista tiheämpään. Lähelläni seisleet ihmiset häipyivät ulos yhtäaikaaisesti kuin yhteisestä sopimuksesta, mutta samaan aikaan uusia virtasi kiireellä sisään. Olin uppoutunut kirjaan, mutta tiesin silti katsetta nostamattakin, että ulkona alkaisi kohta sataa kaatamalla. Kuitenkin tuo kirja pidätteli minua. Se, mitä siitä tuli seuraamaan, saattoi olla vain yksi lukemattomista sattumista, mutta siinä tapauksessa sattumaa oli kirjan sisältökin.

Shakespeare and Company sijaitsee linnuntietä mitattuna tasan 150 m Pariisin Notre Damen eteen, kivetykseen merkitystä absoluuttisesta nollapisteestä, mutta lähimmän sillan yli käveltynä matkaa kertyy 100 m lisää. Se jos jokin tarkoittaa keskeistä sijaintia. Kyseinen kirjakauppa on angloamerikkalainen ja sinänsä kummajainen Ranskan sydämessä, mutta se ei olekaan mikä tahansa kirjakauppa. 90-vuotisen historiansa aikana Shakespeare and Company on toiminut pyhiinvaelluspaikkana monilukuisalle maailmankuulujen kirjailijoiden joukolle ja aloittelevana kirjailijana tunsin imeväni voimaa sen ilmapiiristä. Sitä paitsi kirjahulluna olin päättänyt riistää Ernest Hemingwayltä hänen ”paras asiakas”-tittelinsä, jonka hän oli tosin itse antanut itselleen tunnustuksena runsaista kirjaostoksistaan ja päivittäisistä vierailuistaan. Myöhemmin hän oli sodassa vapauttamassa Pariisia tai ainakin Ritzin kellaria, minkä ansion voittaminen voisi olla jo hieman vaikeampaa.

Café Panis sijaitsee ainakin hitusen Shakespeare and Companya keskeisemmällä paikalla. Tarkkaan ottaen matkaa Pariisiin absoluuttisesta nollapisteestä Café Panis'n etuovelle kertyy 135m ja tuon matkan voi kävellä ilman mutkan mutkaa suoraan Point du Doublen sillan yli. Ihanteellisen sijaintinsa takia se ei ole aivan halvimmasta päästä, joskaan ei poikkeuksellisen kalliskaan, eikä tunnu aivan tavalliselta turistipyödykseltä. Saatan tosin olla siinä asiassa sokea, sillä tuosta kahvilasta tuli muodostumaan tapahtumapaikka elämäni käännekohdalle. Käänteentekevät tapahtumat tulivat alkamaan ja loppumaan siellä kuin sulkeutuva ympyrä. Siinäkin suhteessa Café Panis'sta oli tuleva ainakin minulle hitusen Shakespeare and Companyakin keskeisempi paikka.

Koko alkukevät oli ollut poikkeuksellisen viileä ja harmaa. Olin varustautunut sateenvarjolla, mutta astuessani ulos Shakespeare and Companystä aloin heti epäillä sateenvarjon riittävyyttä. Tuuli oli äkkiä yltenyt ja pikimustat pilvet näyttivät melkein hipovan Notre Damen torneja. Sää vaikutti oudolta, sillä myrsky yllätti tavallisesti kuuman kesäpäivän keskellä. Harkitsin hetken palaamista kirjakauppaan, mutta jokin sai minut kuitenkin jatkamaan. Suunnistin sateenvarjo valmiina ja kirjaostos kainalossani René Viviani-Montebello'n aukion läpi kohti Île St-Louis'n saarella sijainnutta asuntoani. Vivianin suihkulähteen kohdalla taivas repesi ja sadeverho peitti saman tien näkyvyyden. Vesi roiskui maasta melkein polven korkeudelle ja kasteli kenkien lisäksi lahkeeni. Tuuli pieksi sadetta melkein vaakasuoraan ja hajoamispisteessä ollut sateenvarjoni onnistui suojaamaan vain päätäni. Tuuli puhalsi menosuunnastani, joten painoin sateenvarjon

eteeni ja lähdin juoksemaan tuulta vasten. Tiesin Café Panis'n olevan sopivasti lähellä edessäni, vaikken nähnytkään mitään. Olin lähes päivittäin kävellyt sen ohi poikkeamatta kuitenkaan koskaan sisään. Kun vihdoinkin pelastauduin kahvilan ovesta sisään, olin litimärkä ja sateenvarjoni riekaleina.

Eteeni aukeni uusvanha puupaneelein koristeltu lämminhenkinen kahvila, jossa huomioni heti kiinnitti kaksi pientä pyöreää pöytää ja niiden ääreen asetetut neljä tummaa nahkaistuinta. Erikoista niissä oli se, että kaikkien neljän tuolin rintamasuunta oli kadulle, Vivianin aukiolle päin. Ne olivat kuin luotuja kirjaa lukeville asiakkaille ja mietinkin, oliko niissä ajateltu Shakespeare and Companyn asiakkaita. Samassa huomasin myös kirjahyllyn kahvilan peränurkassa, mikä vahvisti käsitystäni. Onnekseni kaikki neljä paikkaa olivat vapaina ja tarjoilijan kannustamana saatoinkin vallata toisen pöydistä itselleni, määrälle takilleni ja kirjakassilleni.

Tarjoilijat olivat pukeutuneet hyvin perinteisesti valkoiseen paitaan, mustaan liiviin ja kaulaa koristavaan rusettiin. Oma tarjoilijani oli pitkähäkö, melko nuori mies, joka puhui kohtuullisen hyvää englantia. Se oli hyvä, sillä oma ranskan taitoni ei riittänyt kovinkaan pitkälle. Jopa oluen tilaaminen tuopissa oli epäonnistunut kerta toisensa jälkeen. Olinpa käyttänyt mitä ilmaisua tahansa – une grande bière, une pression, elekieli mukaanlukien – aina tuloksena oli ollut sama kertahuikan mittainen lasillinen. Nyt tilasin kuitenkin kahvin ja armanjakin, sillä siitä oli muodostunut kuin rituaali seurustellessani kirjan kanssa kahvilassa. Pariisiin muuttaessani olin aluksi kaivannut suomalaista kahvia, mutta jo muutamassa päivässä olin

ALEXANDER JALO JÄLJET

ALEXANDER JALO JÄLJET

Näennäisesti merkityksetön tapahtuma sysää liikkeelle tapahtumasarjan, joka imee Daniel Bremerin suoraan keskipisteeseen. Suomalainen Daniel Bremer rakastuu Pariisissa Marie Allègre -nimiseen naiseen ja joutuu tämän mustasukkaisen ex-miehen Raymond Durandin vainoamaksi. Daniel ja lukija tulevat vedetyksi yhä syvemmälle Raymondin pimeään maailmaan, joka muuttuu aste asteelta monimutkaisemmaksi, kunnes odottamatta apuun tulee CIA-agentti Bruce Brock.

Jäljet on tiedustelumaailmaa käsittelevä eroottinen jännitystarina, joka perustuu intensiivisiin ja älyllisiin ratkaisuihin räiskeen ja raakuuden sijaan. Koska tarina etenee hienovaraisesti mystisiä elementtejä kehittäen, lukijat haastetaan löytämään oma polkunsa ja pysymään virittyneenä matkan varrella paljastuville jäljille.

ISBN-13: 978-952-68582-1-0

9 789526 858210